

ADÚ

Europako jainkoek abandonatutako Ulises txiki baten bidaia.

Egilea: Rosabel Argote

★ ADÚ ★		CINEMA TICKET	
ZUZENDARIA	Salvador Calvo	ADÚ	
AKTOREAK	Luis Tosar, Anna Castillo, Moustapha Oumarou, Álvaro Cervantes, Miquel Fernández, Zayiddiya Dissou, Jesús Carroza, Ana Wagener, Nora Navas, Marta Calvó, Josean Bengoetxea, Jose María Chumo, Candela Cruz, Rubén Miralles, Emilio Buale	HERRIALDEA, URTEA	Espainia, 2020
		ETIKETAK	#Drama #Inmigrazioa #Afrika

SINOPSISIA

Europa iristeko ahalegin etsian, Kamerungo lurreratze pista baten aurrean, sei urteko haur bat eta bere ahizpa zaharrena zain daude hegazkin baten sotoan sartzeko. Handik ez oso urruti, ingurugiro ekintzaile batek hildako eta letaginik gabeko elefante baten irudi izugarria ikusten du. Isileko ehizaren aurka borrokatzeaz gain, aurre egin beharko die ere Espainiatik etorri berri den alabaren arazoei. Milaka kilometro iparraldera, Melillan, guardia zibil talde bat prestatzen ari da hesiaren kontrako oldartu diren Saharaz hegoaldeko herritar andanari aurre egiteko. Hiru istorio, gai nagusi batek lotuak; protagonistetako batek ere ez daki beren patuak gurutzatu egingo direla, eta beren bizitzak betiko aldatuko direla.

(Sinopsia: <https://latterazafilms.com/proyecto/adu/>)

TRAILERRA > www.youtube.com/watch?v=hvH2FDn0r6g

PODCAST-A > vecines.cear-euskadi.org

BiZINEtza KRITIKA

VeCINEs

Europarako migrazioari, Melillari eta beste hesi batzuei buruzko drama, bakarrik dauden migrante adingabeei buruzkoa, eta harrokeria zuriaren hipokrisiaren eta kontraesanen ingurukoa.

Ez da erraza Afrikatik Europarako migrazio-mugimenduei heltzea, estereotipoetara edo malko errazeko eszenetara jo gabe. Film honek ez du hori nahi eta, lehen minututik, leku bateko kontakizuna eskaintzen digu, erabateko gordintasunarekin: Melilla, 12 kilometroko hesi batez inguratutako hiria. Berriki, kontzertina polemikoak ordezkatzeko, 10 metrora ino iristen diren zilindro batzuk jarri dituzte.

Izan ere, Melilla da filmaren hasiera eta amaiera. Hesi ospetsua gurutzatzeko jauzi ugarietako batekin hasten da filma. Jauzi horretan, milaka kilometro eta herrialde zeharkatu dituzten pertsona askoren istorioak ikusiko ditugu, harik eta Europa Gotorlekuaren lehen harresira, Melillako hesira, iristen diren arte. Esan dezakegu, jauzi horretan, Melillako hesia ez ezik, planeta modu lotsagarrian izurritzen duten beste horma eta hesiak ere ikusten ditugula. Horri dagokionez, Centre Delàs d'Estudis per la Pau zentroak argitaratutako txosten baten arabera:

- Munduan, duela 30 urte baino hamar aldiz harresi gehiago daude mugetan,
- mugetan edo okupaziopean dauden lurraldeetan, eraikitako 63 oztopo fisiko daude;
- azken 50 urteetan eraikitako hormen %60k immigrazioa geldiaraztea dute helburu.

Hemen, *Al otro lado* gomendatzen dugu, Migueltxo Molina eta Pablo Irabururen dokumental saila. Dokumental horiek horma horietako batzuen istorioak dituzte hizpide, bereziki Mexiko, Hegoafrika edo Bangladeshekoak.

Horma eta hesi hauek gurutzatzeak heriotza asko eragiten ditu. Ahoskatzen den "bosa, bosa" bakoitzeko ("bosa, bosa" esamoldeak "garaipena" esan nahi du fula hizkuntzan, eta European sartzea lortu dutenen agurra da), asko dira beste aldera iritsi nahian hiltzen direnak. Modu adierazgarrian, Melillako hesia saltatzeko saiakeran hiltzen den asilo-eskatzailerako kongoar baten heriotza kontatzen da filmean. 2020ko abuztuaren 20an gertatu zen orain arteko azken heriotza. "Caminando Fronteras" enpresaren txosten baten arabera, 2016an sei pertsona hil eta 739 pertsona larri zauritu ziren Ceuta eta Melillako hesiak saltatzen saiatzean.

Horregatik guztiagatik, eta filmak hori salatzeke duen interesagatik, ez da kasualitatea Melilla izatea filmeko hiru istorio nagusiek bat egiten duten hiria. Robert Altmanen "Bizitza gurutzatuak", hemen, Aduren bizitzak dira, Kamerunen elefanteak babesten dituen ingurumen-teknikari batena (Gonzalo) eta Melillako hesia babesten duen zaindari batena. Gonzalo eta Aduren bizitzak apenas gurutzatzen dira filmean, lurralde berean dauden mundu ezberdinetakoak baitira; horrek modu oso grafikoan irudikatzen du gure hirietan top mantako produktuak eskaintzen dizkiguten "Adú" delakoekin dugun koexistentzia.

"Adú" horiei dagokienez, filmeko haurrak helduak ez direnez, gogora dezagun Espainiako Estatuak MENA gisa etiketatzen dituela bakarrik dauden migrante adingabeak. Mutiko horien adina 18 urte ingurukoa izaten da, eta Espainiara iristen direnean, hezur-proba bat egiten diete adina zehazteko. Bereziki kezkarria da Melillan bizi duten egoera. Film batek ezin ditu migrazio joan-etorrien inguruko arazo guztiak hartu, baina ez dago sobera gogoratzea, Adurentzat, Melilla igaroaldi gogor baten hasiera dela.

BIRBOBINAKETA

ERREPARATU BEHARREKO ESZENAK, ELKARRIZKETAK ETA XEHETASUNAK, TEKNIKOAK ZEIN ARGUMENTUARI BURUZKOAK

II BERO-BEROAN EGINDAKO ITZULKETAK

Indarrez eta inolako espedienterik gabe, hesia gurutzatu nahi duten pertsonak baztertzea da “beroan itzultzea”. Auzitegi Konstituzionalak prozedura hori babestu zuen, Giza Eskubideen Europako Auzitegiaren irizpideari jarraituz, 2020ko otsaileko epai polemiko batean. Horren isla moduan, filmaren hasieran itzulketa horien adibide bat ikusiko dugu: hesira igotako asilo-eskatzaillearen paperak lurrera eroriko dira. Eszena horrek eguneroko errealitatea islatzen du, eta zalantzan jartzen digu honakoa: posible al da asiloa baldintza horietan eskatzea?

II GURUGÚ MENDIA

Maroko eta Melilla arteko muga banatzen duen hesitik ehun metro ingurura dago, eta migratzaileak hesia saltatzeko zain egoten dira mendi horretan. Gurugu mendiari buruz, badakigu Marokoko poliziak bertan altxatutako kanpalekuak desegiten dituela, eta bertan muturreko baldintzetan bizi diren migratzaileei erasotzen diela. Badakigu, halaber, ez dela Europako bakarra. Izan ere, mugen inguruan halako kanpamentuak egon ohi dira, non, ezer galtzeko ez dutenek, beren aukeraren zain dauden inoren lurralde horretan: Calais Frantziako iparraldean, Röszke eta Tompako igarobideak Hungarian edo Lesbosko Moria kanpalekua, sute batek suntsitua 2020ko irailean. Nola da posible XXI. mendeko Europan horrelako kanpalekuak baimentzea?

bizinetza

PATIOA

Zine-forumetan eta topaketetan erabiltzeko
EZTABAIDA ETA DINAMIZAZIORAKO beste galderak

DEBEKATUTA DAGO PASATZEA

Filmak ez du migrazioari buruzko diskurtso handirik garatu nahi. Baina bada eszena bat non guardia zibil batek Melillako hesiaren existentzia justifikatzen duen, Afrikan gertatzen dena Europan zein gutxi axola digun argi azaltzen duena. Zehazki, guardia zibilak azaltzen duenez, Melillako hesia behar dugu "herrialde honetara hurbiltzen direnei argi eta garbi uzteko gurutzatzea debekatuta dagoela; eta euren arazoak beraiek konpondu behar dituzte, hesitik kanporantz".

Guardia zibilaren "epai" horrek 2014ko otsailaren 6an gertatutakoa gogorarazten du; izan ere, 15 pertsona hil ziren Tarajal hondartzan, Espainiako Ceuta hiria eta Maroko banatzen dituen dikea saihesten saiatzen ari zirela, igerian. Guardia zibilak gomazko pilotak jaurtiz uxatu zituen. Afera honek ibilbide judizial luzea izan du, artxibatu eta desartxibatu egin da. Horren baitan gertatutako kontu lotsagarrienetako bat izan zen, artxibo-autoetako batean, Ceutako epaileak esan zuenela gertatutakoaren erantzukizun bakarra modu irregularrean igerian sartzen saiatu ziren pertsonena zela, itotzeko arriskua bere gain hartuta, eta, beraz, guardia zibilak ez zuela haiek salbatzeko inolako betebeharririk.

Antzeko zerbait gertatzen da gaur egun aduanetako eta mugen zaintzarako Frontex agentzia europarrarekin, eta noraezean dauden etorkinak erreskatatzen dituen Aita Mari ontziarekin. Europako Batzordearen arabera, ontzi horiek ez dira beharrezkoak, ontzi horietan bidaiatzen dutenek hondoratzeko arriskua dutelako. Logika sorospen-taldeak hondartzetatik kentzea erabakitzea, argudiatuta digestioa egin gabe bainatzen direnek itota hiltzeko arriskua beren gain hartu behar duela? Zergatik da argudio hori pentsaezina gure artean, baina baliozkoa da Europan sartu nahi duten pertsonei aplikatzeko orduan?

